

ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΜΑΝΙΕΣ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,,

[Ένα άποκαλυπτικό άρθρο της διασήμου Γερμανίδος συγγραφέως Βίκυ Μπάουμ για τις πιο παράξενες ιδιοτροπίες των ήθοποιων του κινηματογράφου.]

ΟΛΟΙ οι «άστερες» του Χόλλυγουντ έχουν κι' από μιά περίεργη «λόξα». Οι περισσότεροι από αύτους, όταν άρχισαν το καλλιτεχνικό τους στάδιο, ήσαν άνθρωποι λογικοί, με άπλη ζωή κι' άκομη περισσότερο, με πολὺ κοινές ιδιοτροπίες, που περιωριζόντουσαν στό φαγητό ή στό χρώμα των ρούχων. Είχαν δηλαδή τις μικρές ιδιοτροπίες που άπανται κανείς σ' όλον τόν κόσμο. Φαίνεται όμως ότι ή πολυτέλεια, που είναι άποτέλεσμα πάντα μεγάλου πλούτου δημιουργεί ένα είδος άκινδύνου τρέλλας που λέγεται συνήθως «λόξα» στη γλώσσα του λαού. «Ε, λοιπόν, κάθε «άστερας» του άμερικανικού κινηματογράφου που σέβεται τὸν έυτο του έχει μιά πρωτότυπη κ' έξωφρενική «λόξα» που δίνει ένα ξεχωριστό χαρακτήρα στὸν τύπο του. «Ενας ψυχολόγος λοιπόν ή ένας συγγραφεὺς έχει άφθονο ύλικό γιὰ παρατηρήσεις καὶ σᾶς διαθεσιῶ πὼς δὲν έχασα διόλου τὴν εὔκαιρία νὰ μελετήσω τὴν ιδιωτική ζωή τῶν «άστερων» ἀπό αὐτὴν τὴν άγνωστη πλευρά.

Μπορεῖτε όμως νὰ μοῦ πῆτε: αὐτὸ ποὺ λέτε έσεις «λόξα», δὲν είνε τίποτε ἄλλο, παρὰ ένα ἀπλὸ τέχνασμα γιὰ διαφήμισι! Θὰ σᾶς ἀπαντήσω λοιπὸν ότι δὲν πρόκειται οὔτε περὶ τεχνάσματος, οὔτε περὶ μόδας, κι' ότι τὴν έξήγησι αὐτοῦ τοῦ περιέργου φαινομένου μπορεῖ νὰ σᾶς τὴ δώσῃ ὁ πρώτος ψυχολόγος που θὰ συναντήσετε. Κάθε άνθρωπος έχει στὸ ύποσυνείδητό του περιωρισμένες διάφορες παιδικές έπιθυμίες, που δὲν μπόρεσε τότε νὰ τῆς ίκανοποιήσῃ καὶ τὶς ἀπώθησε ἐκεὶ πέρα, ὅπως πετοῦμε σὲ μιὰ ἀποθήκη ένα καπέλλο, ή ένα ρούχο που δὲν μποροῦμε πειά νὰ τὸ φορέσουμε. 'Αργότερα, όταν κανεὶς ἀποκτήσῃ τὰ μέσα νὰ ίκανοποιῇ καὶ τὶς πιὸ τρελλὲς έπιθυμίες του, ή παληές, ή λησμονημένες, ἐκεῖνες που είχαν ἔξοριστη στὸ ύποσυνείδητο, ἀνεβαίνουν πάλι στὴν έπιφάνεια κ' ἐμεῖς, τότε, εὐχαριστημένοι, που τὶς ίκανοποιοῦμε, ξεχνῶντας ότι ήταν φλογερὲς παιδικές έπιθυμίες μας, παρουσιαζόμαστε στοὺς ἄλλους μὲ μιὰ ἀνεξήγητη κ' έξωφρενική λόξα. "Ας σᾶς φέρω ένα παράδειγμα, γιὰ νὰ μὲ καταλάβετε καλύτερα.

"Ο πὸ μικρὸς ἀπὸ τοὺς «άστερες» του Χόλλυγουντ, ή διάσημη μικρούλα ήθοποιὸς Σίρλεϋ Τέμπλ ἀγαπάει έξαιρετικὰ τὰ γατάκια. Διαρκῶς λοιπὸν κυκλοφορεῖ μέσα στὸ σπίτι τῆς έχοντας γύρω στὰ πόδια τῆς δχτὼ ἀπρά γατάκια, ἀπὸ τὰ ὡραιότερα τῆς Αμερικῆς. Καὶ ίδοὺ τώρα: ἀν ή μικρούλα Σίρλεϋ Τέμπλ δὲν ήταν θαθύπλουτη (κ' εἰνε χάρις στὸ ἐκπληκτικὸ ταλέντο τῆς), ἀλλὰ παραπολὺ φτωχή, ή έπιθυμία τῆς νὰ περιβάλλεται ἀπὸ πολλὰ γατάκια θὰ ἔμενε ἀνικανοπίητη καὶ θὰ φυλακιζόταν στὸ ύποσυνείδητό της.

"Άλλο παράδειγμα: ή Μάριον Νταΐβις εἶνε πασίγνωστο ότι λατρεύει τίς... ἀράχνες κι' ότι έχει μεγάλες συλλογές, ἀπ' ὅλα τὰ εἰδη. Πῶς μπορεῖ τώρα νὰ έξηγήσῃ κανεὶς αὐτὴ τὴ λόξα τῆς; 'Απὸ τὶς ἐρωτήσεις ποὺ τὶς ἔκανα, κατάλαβα ότι όταν ήταν μικρὴ φοβόταν τρομερὰ τὶς ἀράχνες. "Εκανα λοιπὸν τὴ σκέψι, ότι ὁ φόβος αὐτὸς ἔμεινε στὸ ύποσυνείδητο τῆς μέχρι σήμερα κ' ότι τώρα αὐτὴ ή παθυλογικὴ τῆς ἀγάπη γιὰ τὶς ἀράχνες, δὲν είνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ἀντίθετη ἐκδήλωσις τοῦ παιδικοῦ φόβου τῆς. 'Η Μάριον Νταΐβις έχει δλόκληρες συλλογές ἀπὸ ἀράχνες, όχι γιατὶ τὶς λατρεύει, ἀλλὰ γιατὶ ἀσυναισθήτως νομίζει ότι μὲ τὸ νὰ συγκεντρώνῃ σόσο μπορεῖ περισσότερες ἀπὸ αὐτές, προστατεύεται καλύτερα ἀπὸ τοὺς κινδύνους τους!... Μὲ ἄλλα λόγια ή «λόξα» τῆς Μάριον Νταΐβις, εἶνε ένα είδος λογικῆς προσταγῆς τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

"Ελπίζω τώρα νὰ καταλάβατε τὴν θεωρία μου καὶ τὴν έξήγησι ποὺ δίνω στὶς «λόξες» τῶν «άστερων». Θὰ εὕρισκε δὲ χαμένο κόπο τὸ νὰ σᾶς ἀραδιάσω διάφορες πληροφορίες, τελείως δημοσιογραφικὲς, ότι π. χ. ὁ Γκαρύ Κούτερ κάνει συλλογὴ ἀπὸ δέρματα τίγρεων ή ή Τζόαν Μπλοντέλ κεντάει κάτω ἀπὸ τὸ μονόγραμμά της καὶ μιὰ μικροσκοπικὴ ἀμερικανικὴ σημαία, χωρὶς νὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς δώσω τὴν θαθύτερη σημασία κάθε τέτοιας τρέλλας.

"Ο Τσάρλι Τσάπλιν, ὅπως διεπίστωσα, έχει ωὶ «λόξα» ποὺ

εἶνε ἀνυπόφορη στὴν ἐκάστοτε σύζυγό του: δὲν ἐπιτρέπει στὴ γυναῖκα του νὰ στολισθῇ μὲ χρυσαφικὰ καὶ μαργαριτάρια! Αύτὸ βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ τοὺ τὸ συγχωρέση καμμιὰ γυναῖκα, γιατὶ τὸ θεωρεῖ ως τρομερὴ ἔνδειξι φιλαργυρίας ή τρέλλας, ἐπειδὴ κι' όταν ἀκόμη τὰ κοσμήματα ἀνήκουν στὴ γυναῖκα του, ή ἀπαγόρευσί του ίσχυε μὲ τὸν ίδιο αὐστηρὸ τρόπο. Είνε τρελλὸς λοιπὸν ὁ Σαρλώ ή «μήπως» εἶνε φιλάργυρος; Εύτυχῶς δὲν συμβαίνει οὔτε τὸ ένα, οὔτε τὸ ἄλλο. 'Απλῶς, αὐτὴ ή τρέλλα του εἶνε ή πραγματοποίησις ἐνὸς παιδικοῦ πόθου του. "Οταν ήταν μικρὸς στὸ Λονδίνο, ύπεφερε ύπερβολικὰ ἀπὸ τὴ δυστυχία. Τόση ήταν ή φτώχεια τῆς μητέρας του, ώστε ή δυστυχής αὐτὴ πούλησε ἀκόμη καὶ τὴ θέρα τῆς, γιὰ νὰ ἔξοικονομήσῃ λίγα λεφτά γιὰ τὰ παιδιά τῆς. Τέλους, όπως ίσως θὰ ξέρετε, τρελλάθηκε ή δύστυχη ἀπὸ τὴ φριχτὴ μιζέρια. 'Ο Τσάρλι Τσάπλιν λοιπὸν, ποὺ έλάττρευε τὴ μητέρα του, ἀρχισε νὰ ἔχθρεύεται κάθε γυναῖκα που φοροῦσε κοσμήματα, κ' ἐπιθυμοῦσε νὰ είχε τὴ δύναμι ν' ἀπαγορεύσῃ στὶς γυναῖκες νὰ στολίζωνται μ' αὐτά. Αύτὸ δημοσιεύεται τότε ἀκατόρθωτο. Σήμερα δημοσιεύεται κατορθωτὸ γιὰ τὴ γυναῖκα του τούλαχιστον. Κ' ἔτσι, ή «λόξα» αὐτὴ τοῦ Σαρλώ δὲν είνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ἔνδειξις μεγάλης λατρείας στὴ μητέρα της μητέρας του.

"Ένας ἄλλος «άστερας» του Χόλλυγουντ, ὁ Ρόμπερ Μοντγκόμερυ, δταν μεθύση, θάζει στὸ σημάδι τὶς μποτίλλιες καὶ τὰ ποτήρια, ἀναστατώνοντας τοὺς φίλους του κι' δλον τὸν κόσμο μὲ τοὺς ξαφνικοὺς πυροβολισμοὺς του. 'Ο Ρόμπερ Μοντγκόμερυ έχει πληρώσει μέχρι σήμερα μεγάλα ποσὰ γι' αὐτὲς τὶς «παράνυμες δόπλοφορίες» του κι' ώστόσο δὲν έννοει μὲ κανέναν τρόπο νὰ θάζῃ μυαλό. Τί συμβαίνει λοιπὸν καὶ μ' αὐτὸν; Πῶς έξηγεῖται αὐτὴ ή λόξα του;

"Ο «Μπόμπ», ὅπως μοῦ εἶπε ὁ ίδιος, όταν ήταν μικρὸς, ἔπαιζε μὲ τὰ πιστόλια ἐκεῖνα ποὺ ἐκσφενδονίζουν ένα λαστιχένιο βλῆμα. Αύτὸ δημοσιεύεται τὸν Ρόμπερ Μοντγκόμερυ, γιατὶ ήθελε νὰ πετυχαίνῃ τὸν στόχους του μὲ ἀληθινὲς σφαίρες. Κ' ἔτσι, διότοπος του αὐτὸς ἔμεινε στὸ ύποσυνείδητο γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ σήμερα ποὺ παρ' ὅλες τὶς καταδικαστικὲς ἀποφάσεις μπορεῖ νὰ πληρώνῃ τὸ πρόστιμο καὶ νὰ συνεχίζῃ τὸν πυροβολισμοὺς του. Σήμερα δημοσιεύεται στὸν σφαίρες του είνε ἀληθινὲς κι' οἷχι λαστιχένιες...

"Η Γκρέτα Γκάρμπο πάλι έχει μιὰ πολὺ περίεργη «λόξα». "Οταν θγαίνῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς, φορεῖ μαῦρα γυαλιά, γιὰ νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸν κόσμο! Αύτὴ ή ιδιοτροπία δὲν είνε διόλου παράλογη. Πολὺ λίγες γυναῖκες μποροῦν σήμερα νὰ κυκλοφοροῦν στὸ δρόμο μὲ μαῦρα γυαλιά, δταν έχουν ώραιότατα μάτια, τὰ όποια επὶ πλέον δὲν ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ήμέρας.

Γιατὶ λοιπὸν ή Γκρέτα Γκάρμπο φορεῖ μαῦρα γυαλιά; "Απλούστατα ἀπὸ τὸ φόβο νὰ μὴ βλέπῃ ὁ κόσμος τὴν ψυχὴ τῆς! "Οταν ήταν μικρὴ ή Γκρέτα, ταράχτηκε σ' ἀπίστευτο βαθμό, ἀκούγοντας γιὰ πρώτη φορά τὴ μητέρα τῆς νὰ τῆς λέῃ ότι τὰ μάτια είνε διαθέτεις τῆς ψυχῆς μας. Αύτὴ ή ἀποκάλυψεις τῆς έκανε μεγάλη ἐντύπωσι κι' ἀπὸ τὸτε ἐπιθυμοῦσε νὰ κρύψῃ τὰ μάτια τῆς, γιὰ νὰ μὴ βλέπουν οἱ ἄλλοι τὴν ψυχὴ τῆς. Μ' αὐτὸ δὲν μπόρεσε νὰ τὸ κατορθώσῃ, παρὰ μόνο, δταν δοκίμασε τὴ μεγαλύτερη δόξα ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ μιὰ ήθοποιός.

"Υστερ' ἀπὸ αὐτὸ, τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιθυμήσῃ κανεὶς παρὰ μόνο τὴν ἀγάπη καὶ τὴ λατρεία τῆς ψυχῆς του. Αύτὸ είνε τὸ μόνο ἀγάθο ποὺ ἀνήκει ἀποκλειστικὰ σ' αὐτόν. Κ' ή Γκρέτα Γκάρμπο τὸ προστατεύει ἀπὸ τὴν περιέργεια τοῦ κόσμου, φορῶντας στὰ μάτια ένα ζευγάρι μαῦρα γυαλιά!...

Βλέπετε λοιπὸν ότι κάθε «λόξα» έχει τὴν έξήγησι της καθὼς καὶ τὴ δικαιολογία τῆς. Γι' αὐτό, δὲν πρέπει κανεὶς νὰ περιορίζεται στὴν έπιφάνεια κάθε φαινομένου, ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ μπορεῖ νὰ ἐμβαθύνῃ στὶς αἰτίες τευ.

ΒΙΚΥ ΜΠΑΟΥΜ

Η Γκρέτα Γκάρμπο